

103132

Røde Kors i krig

Marna Pedersens innlegg 2. februar inneholder en insinuasjon mot sykepleiere som ikke ble dømt for deltakelse i tysk Røde Kors under 2. verdenskrig: At de «unnslass» rettsoppgjøret - dvs. de greide å lure seg unna. Min respekt for hva enkelte av dem gjorde, tilsier en liten forklaring. Samtidig illustrerer det jo sannhetsgehalten i Marna Pedersens hukommelse og «historieskrivning» forøvrig.

Enhver som tar på seg en Røde Korss-uniform eller på annen måte deltar i Røde Kors har helt spesielle rettigheter og plikter i krig - både i henhold til internasjonal og til norsk lov - ikke beskyttet som om vedkommende var Røde Kors-medarbeider, men gjør en straffbar handling.

Det er i dag vanskelig å komme til sakene fra rettsoppgjøret. Men jeg skal ta et eksempel som viser hva som kunne føre til friinnelse. En sykepleier

som bl.a. deltok på tysk side ved Stalingrad, ble frifunnet fordi hun kunne dokumentere at hun med fare for eget liv hadde hjulpet jøder, mot de ordre hun fikk av overordnede. Jeg ber om forståelse for at jeg ikke identifiserer henne her, hun har lidd nok av sin dårlige samvittighet da hun virkelig forsto hva hun hadde vært med på forøvrig.

Så hun «unnslass» nok ikke bare - hun hadde gjennom sine handlinger vist at hun, selv i en organisasjon som tysk Røde Kors (under 3. rike) levde opp til Røde Kors' høye idealer, med livet som innsats. Og det er faktisk kjernen i det å være Røde Kors-medarbeider: Å være villig til å ofre livet for organisasjonens idealer. Det er vel strengt tatt enhver helsearbeiders plikt, i et hvert tilfelle, å sette andres ve og vel over sitt eget.

Raag Raaum